प्रथमे परिधाऽउत्तानं पाणिं प्रागुपमार्ष्टि देवेभ्यस्त्वेति (७. ३) ॥ ३८ ॥ अध्वर्युर्ग्रहं कृत्वा पात्रमुन्मृज्योन्मार्जनेन सोमलिप्तमुत्ताणिं प्रथमौ प्रार्ष्टि · दृष्टार्थत्वाच्च परिधेरधस्ताद्धस्तं प्रवेश्य पश्चादाकर्षति · तथा सति स्रुवस्य प्राक्संमार्जनवद्धस्तस्य प्रागुपमार्जनं सम्पद्यते ।

वासऽरोबाहुषु श्लिष्टमꣳशुमभिचरन्जुहुयाद्देवाꣳशविति (७. ३) ॥ ३९ ॥ अध्वर्यौर्वस्त्रे हृदये बाह्वोर्वा श्लिष्टम् अभिषवं कुर्वतो ग्रावाभिघातवशादुड्डीय वस्त्रादिषु संलग्नं सोमांशुम् अर्थात्तत आदाय अभिंरन् आहवनीये जुंयात् ।

आग्रयणस्थाल्याꣳ शेषैकदेशमासिच्याꣳशुं प्रास्यति तृतीयसवनाय ॥ ४० ॥ ततो हविर्धानं प्रविश्य खरसमीपऽउपविश्य तस्य उपांशुग्रहशेषस्यैकं भागमाग्रंल्यां निनीय तृतींवनार्थमेकं महान्तं प्रलम्बं सोमांशुं कुण्डलिकात्वमापादितं प्रक्षिपति प्रस्तावादुपांशुग्रहपात्रऽएव[1] । मानवे आग्रयणस्थाल्याꣳ सम्पातमवनयति प्राणाय त्वेत्युपाꣳशुपात्रꣳ सादयति तस्मिन्नꣳशुमवदधातीति ।

प्राणाय त्वेति (७. ३) पात्रसादनम् ॥ ४१ ॥ स्वस्थाने उपांशुग्रहपात्रं सादयति ।

उपाꣳशुसवनं पाणिना प्रमृज्योदञ्चं व्यानाय त्वेति (७. ३) सꣳस्पृष्टम् ॥ ४२ ॥ ततोऽध्वर्युरुपांशुंणिना हस्तेन प्रंज्य तत्संलग्नमृजीषादिकं मार्जनेनाधः पातयित्वोदङ्मुखं संष्टमुपांशुपात्रसंलग्नमेव सादयति · मुखं चास्य येनाभिषवः कृतः ।

उपविष्टयोः[2] ॥ ४३ ॥ ॥ चतुर्थी कण्डिका ॥ ४ ॥

अभिषुण्वन्ति चत्वारः पर्युपवेशनसामर्थ्यात् ॥ १ ॥ अभिषवकर्मणि चतुर्णामश्रुतत्वादध्वर्यौरिवाभिषवे प्राप्ते आह · ग्रहं कृत्वागत्याधिषवणसमीपे अध्वर्युयजमानयोरुपंष्टयोः सतोः तयोरुपवेशनानन्तरमित्यर्थः ततश्चत्वारोऽध्वर्युप्रतिप्रस्थातृनेष्टृन्नेतारोऽभिंन्ति ग्रावभिः सोमस्याभिषवं कुर्वन्ति · कुतः पर्युंर्थ्यात् अथाधिषंशंत्तीति (३. १. ४. १) विहितस्य पर्युंशनस्यैवं साँर्थ्यं समर्थत्वं संगतार्थत्वं भवति यदि ते सर्वेऽप्यभिषुण्वन्ति इतरथा त्वदृष्टार्थं स्यात् न च दृष्टे सम्भवत्यदृष्टार्थत्वं युज्यते ।

आप्यायनान्तोऽभिषवस्त्रिपर्यायः ॥ २ ॥ महाभिषवऽएवायं विशेषः अभिंवः आप्यायंन्तः स्यात् त्रिंयश्च · अꣳशुरꣳशुष्टऽइति (५. १) मन्त्रेण सोमालम्भनम्

१) प्रस्तावा° A. २) ४. ४३ and ५. १ form in AB one sûtra.